

דף כב.

הרמב"ם הל' בכורות פ"ד הי"א

עין משפט א.

עיין לעיל דף כא: עין משפט ו

שו"ע יו"ד פימן שמו פ"ז

עיין לעיל דף כא: עין משפט ו

הרמב"ם הל' טומאת מת פכ"ה הי"י

עין משפט ב.

הָאִשָּׁה שֶׁהִפִּילָה שְׁלִיאָא * הַבַּיִת טָמֵא וְדַאי. חֲזָקָה הוּא
שְׂאִין שְׁלִיאָא בְּלֹא וְלֹד:

הרמב"ם הל' איפורי ביאה פ"י הי"ד

עין משפט ג.

הַמַּפְלֵת שְׁלִיאָא - תֵּשֵׁב לְזָכָר וְלִנְקָבָה. לֹא שֶׁהִשְׁלִיאָ וְלֹד
אֶלָּא שְׂאִין שְׁלִיאָא בְּלֹא וְלֹד. הַפִּילָה נִפְל וְאַחַר כֵּן הִפִּילָה
שְׁלִיאָא חוֹשְׁשִׁין לְשְׁלִיאָא וְהָרִי הוּא כּוֹלֵד אַחַר וְאִין אוֹמְרִין

א. כסף משנה: האשה שהפילה שליא וכו'. משנה פרק המפלת (נדה דף כ"ו):
ב. כסף משנה: הפילה נפל ואח"כ הפילה שליא וכו' לפיכך אם ילדה ולד של קיימא והפילה שליא אפילו אחר כ"ג יום תולין אותו בולד ואין חוששין לולד אחר. שם אמר רבה בר בר חנה אמר ר"י מעשה ותלו את השליא בולד עד כ"ג יום. ויש לתמוה על רבינו למה כתב אפי' אחר כ"ג יום והלא בגמרא לא אמרו אלא עד כ"ג יום. ונ"ל שהטעם משום דמסיים בה בגמרא אמר ליה רב יוסף עד כ"ד אמרת לן וסובר רבינו דקושטא קאמר רב יוסף אלא דכי א"ל עד כ"ד הויא יום יציאת השליא בכלל והשתא כי קאמר כ"ג לא הוי יום יציאת שליא בכלל ולמדנו כן כתב אפילו אחה כ"ג יום דע"כ אינו מוסיף על כ"ג אלא יום אחד דאם אתה אומר ב' אני אומר ג' או ק' ואין לו גבול דמה"ט אמרינן בעלמא תפסת מועט תפסת וכיון דאינו מוסיף על כ"ג אלא יום אחד ממילא משמע שהוא יום יציאת השליא דאל"כ למה לא כללו עם הימים הקודמים דלכתוב דתולין עד כ"ד יום אלא משום דאי כתב הכי הוה אפשר למיטעי ולמימר דכ"ד יום בלא יום יציאת השליא קאמר והשתא דכתב אפי' אחר כ"ג משתמע מילתא שפיר וכדפרישית:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

זו שלית הנפל. שאין תולין את השליא אלא בולד של קימא. לפיכך אם ילדה ולד של קימא והפילה שליא אפלו אחר כ"ג יום תולין אותו בולד ואין חוששין לולד אחר. שהולד קרע השליא ויצא:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' טומאת מת פכ"ה ה"ט

האשה שמקשה לילד ויצאה מבית לבית והפילה נפל מת בבית שני הבית הראשון טמא בספק. שמא פשהיתה בו יצא ראשו של נפל הזה. במה דברים אמורים כשלא היה ראש הנפל כפיקה של שתי. אבל אם העגיל ראש הנפל כפיקה הבית הראשון טהור שאלו נפתח רחמה שם לא היתה יכולה להלך על רגליה. לפיכך אם היתה נטלת באגפיים והוציאה מבית לבית הבית הראשון טמא בספק אף על פי שהעגיל ראש הנפל כפיקה של שתי:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' טומאת מת פ"א ה"ג

עפר ארץ העכו"ם ועפר בית הפרס מטמאין במגע ובמשא כמו שבארנו. וכמה שעורן כחותם המרצופין

ג. כסף משנה: האשה שמקשה לילד וכו'. פרק ז' דאהלות וכתבתיה בסמוך:

ד. כסף משנה: עפר ארץ העכו"ם וכו'. פרק ב' דאהלות. ומה שכתב וכמה שיעורן כחותם המרצופין. שם פרק י"ז. ומה שכתב והוא כפיקה גדולה של סקאין. בבכורות פרק הלוקח בהמה (דף כ"ב) פי' פיקה אבלי"ו. של סקאים של עושה סקים: עפר בית הפרס ועפר חוצה לארץ שבא בירק וכו'. בפ"ז דאהלות וכחכמים:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 0584150477 או 02-5712225 email: minchat.aaa@gmail.com

וְהוּא כְּפִיקָה גְדוּלָה שֶׁל סְקָאִין. עֵפֶר בֵּית הַפָּרֶס וְעֵפֶר
 חוּצָה לְאָרֶץ שְׂבָא בְּיַרְק. אִם יֵשׁ בְּמָקוֹם אֶחָד כְּחוֹתֶם
 הַמְרָצוּפִין מְטֵמָא וְאִם לֹא אֵינוֹ מְצֻטְרָף. שְׁלֹא גָזְרוּ אֶלָּא
 עַל גּוֹשׁ כְּבָרִיתוֹ. מֵעֲשֵׂה שֶׁהָיוּ אֲגָרוֹת בָּאוֹת מִחוּצָה
 לְאָרֶץ לְבָנֵי כְּהֲנִים גְּדוּלִים וְהָיוּ בָּהֶן כְּסָאָה וּכְסָאֵתִים
 חוֹתָמוֹת וְלֹא חָשׂוּ לָהֶן מִשּׁוֹם טְמֵאָה לְפִי שְׁלֹא הָיָה
 בְּחוֹתֶם מֵהֶן כְּחוֹתֶם הַמְרָצוּפִין:

עין משפט ו. הרמב"ם הל' טומאת אוכלין פט"ז ה"ה

הַלּוֹקֵחַ צִיר מֵעַם הָאָרֶץ ה' מְשִׁיקוֹ בַּמַּיִם וְטָהוֹר שְׂאֵם הָיָה
 רַב הַצִּיר מֵיָם הַרִי הַמַּיִם מְטַהְרִין בְּמִקְוֵה. וְאִם הָיָה רָבוּ
 מִלַּח שֶׁל דָּגִים אֵינָה מְקַבֶּלֶת טְמֵאָה וְהַמַּיִם שְׂבָה בְּטָלוּ
 בְּמַעֲוֹטָן. בְּמָה דְבָרִים אֲמוּרִים לְטָבֵל בָּהֶן פֶּת. אֲכָל
 לְקַדְרָה מְצָא מִין אֶת מִינוֹ וְנִעוֹר וְנִמְצָאוּ רַב הַמַּיִם
 טְמֵאִים. שֶׁהַמַּעוֹט שֶׁהָיָה בְּצִיר לֹא טָהוֹר בְּמִקְוֵה:

ה. כסף משנה: הלוקח ציר מעם הארץ וכו'. פרק ג' דבכורות עלה כ"ב: ומ"ש בספרי
 רבינו ואם היה רובו מלח של דגים. בספר כתיבת יד נמצא ואם היה רובו מליחה של
 דגים והיא גירסא נכונה:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

דף כב:

עין משפט א. הרמב"ם הל' תרומות פי"ד הי"ג

סָאָה תְּרוּמָה טְמֵאָה שֶׁנִּפְלָה לְמֵאָה חֲלִין טְהוֹרִין. וְכֵן
סָאָה תְּרוּמָה טְהוֹרָה שֶׁנִּפְלָה לְמֵאָה חֲלִין טְמֵאִין. תֵּעָלָה
בְּאֶחָד וּמֵאָה וְתֹאכַל קְלִיּוֹת אוֹ תְלוּשׁ בְּמֵי פְרוֹת אוֹ פְּחוֹת
מִכִּבִּיצָה. שְׂאִין הַסָּאָה שֶׁנִּפְלָה הִיא הַסָּאָה עֲצָמָה
שְׂעֻלָּתָה:

ו. כסף משנה: סאה תרומה טמאה שנפלה למאה חולין טהורים וכו'. ג"ז משנה שם
וכחכמים:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com